

[Baadsgaard]

som udgangspunkt forhandles mellem ministeriet og kommuner og amtskommuner for at nå frem til en aftale mellem parterne.

Vi kan ligeledes give tilslutning til, at det bliver fastslået, at amtskommunerne og kommunerne bliver forpligtet til at skaffe de fornødne praktikpladser, sådan som det bliver fastlagt fra Undervisningsministeriets side.

Altså tilslutning til lovforslaget.

Pia Christmas-Møller (KF):

Undervisningsministerens forslag går ud på at forpligte kommunerne og amterne til at stille praktikpladser til rådighed for jordemoder-, ergoterapeut- og fysioterapeutelever svarende til det antal uddannelsespladser, Undervisningsministeriet har fastsat for de tre uddannelser. Det lyder jo rimeligt nok.

Vi er i Det Konservative Folkeparti optaget af, at lovforslaget indebærer en klar opfordring til, at man forhandler betalingsordningen på plads med amter og kommuner, og vi går ud fra, at det oplæg, lovforslaget giver på det område, bliver fulgt, så man virkelig får en aftale igennem uden at skulle bruge den bemyndigelse til ministeren, som forslaget også indeholder.

Vi opfatter umiddelbart lovforslaget som et ønske om at sikre en parallel til de lægestuderendes ordning. Vi vil se positivt på lovforslaget i udvalget og have opklaret lidt mere om, hvad regeringen forestiller sig at en konkret aftale med kommunerne kan indeholde.

Mariann Fischer Boel (V):

Vi har et par bemærkninger at knytte til lovforslaget fra undervisningsministeren om praktikpladser for de mellemlange sundhedsuddannelser, og det gælder så jordemødre og ergo- og fysioterapeuter.

For det første mener vi, at hvis vi vedtager dette lovforslag, opgiver vi rent faktisk den mulighed, der ligger for at ændre på uddannelsesforløbet og også for at ændre på strukturen, og dér tænker jeg først og fremmest på muligheden for at lave lønnede praktikophold i uddannelsesforløbet. Det mener jeg reelt at vi opgiver definitivt.

For det andet mener jeg, at lovforslaget kan komme til at betyde, at det i sidste instans bliver ministeren og ministeriet, der kommer til at bestemme antallet af studerende i de tre nævn-

te uddannelser og måske uden nogen reelle forhandlinger med de implicerede parter – og det er i dette tilfælde både amter og primærkommuner – og at det jo selvfølgelig også bliver ministeriet, der i sidste instans kommer til at fastsætte den pris, som amterne vil få for at deltage aktivt i uddannelsesforløbet.

Fra Venstres side så vi helst, at vi kunne løse disse problemer i en samarbejdsituation, og vi mener i øvrigt heller ikke, at forhandlingsmulighederne på nuværende tidspunkt definitivt er udtømte. Rent faktisk må vi vel betragte dette forslag som et sikkerhedsnet til undervisningsministeren, muligvis også et nødvendigt sikkerhedsnet, og den nødvendighed vil vi også vise en vis forståelse for under udvalgsarbejdet.

Ebba Strange (SF):

For en gangs skyld vil mit indlæg ikke komme til at ligge så forfærdelig langt fra Venstres ordførers. Måske med lidt andre nuancer, men alligevel!

For det første vil jeg sige, at det er dog det tyndeste lovforslag, jeg har modtaget fra Undervisningsministeriet, så længe jeg kan huske. Det er uargumenteret. Der er ingen høringsvar. Der er ikke en lyd om, hvorvidt man har forhandlet med skolerne eller med organisationerne. Jeg får indtryk af, at man har forhandlet med KL og Amtsrådsforeningen i et års tid, at man ikke har kunnet nå til enighed, og at man så siger: Vi må hellere gå over i Folketinget og så se at få det dér sikkerhedsnet, som fru Mariann Fischer Boel snakkede om. Det kan man så få, fordi man jo har et flertal. Men vi andre må da i hvert fald have lov at sætte et spørgsmålstegn ved, om det nu er det, vi skal bruges til.

Jeg kan altså ikke læse det ud af lovforslaget. Der er så få bemærkninger, at jeg som sagt sjældent har set noget lignende. Det er den ene ting. Vi skal have noget mere at vide, inden vi siger ja eller nej til det her. Vi skal altså bare give ministeren den bemyndigelse, at hvis han stadig væk ikke kan nå til enighed – om han overhovedet vil tale med skolerne og organisationerne, ved vi ikke noget om – med Amtsrådsforeningen og KL, skal vi bare sige: Jamen så bestem bare, hvordan det dér skal foregå! Det er det ene problem, vi har fra SF's side.